

at han saa i Stedet kunde være med til at opdrage de unge Mennesker ved Universitetet til mere folkeretslig Forstaaelse, end vi Danske for Tiden synes at have. Dette er dog noget, som slet ikke vedkommer dette Lovforslag; det er noget, som kun kan afgøres ved Samarbejde mellem Undervisningsminister og Udenrigsminister. Socialdemokraterne mener, at Raadgiveren i Folkéret ikke skal kunne forflyttes, han skal være udenfor den omflyttelige Del af Tjenestemændene, som faar Bevægelsestillæg, hvorfor de stiller Underændringsforslag Nr. 11 til II. De Radikale ønsker — det hænger sammen med deres Standpunkt, at de ikke vil have en Direktør — ham anbragt i Kontorchefklassen og stiller Forslag derom.

Oplysningsbureauet har man i Kommissionen lagt meget stor Vægt paa og venter sig ikke saa lidt af, og det er jo ikke alene her til Lands, at dette er Tilfældet, men i Sverige og Norge venter man sig ogsaa meget af en Organisation af den Art. Udvalget med Undtagelse af Fraenkel har stillet et Underændringsforslag under Nr. 8 til I., hvorved Lovforslagets § 3 faar en fyldigere Form, men desværre, maa jeg sige, har Bureauet derved faaet en maaske noget for fyldig — skal vi sige — Repræsentation. Man har nemlig ment, at Handelsministeriet og Landbrugsministeriet burde have en Repræsentant i det Raad, som foreslaas oprettet, og i det Arbejdsudvalg, som foreslaas, har man ogsaa ment, at disse to Ministerier burde have deres Repræsentant, og endvidere mente man, at der ogsaa burde sikres De samvirkende Fagforbund en Repræsentant i selve Arbejdsudvalget. Derved er man kommet til et Arbejdsudvalg paa 9 Medlemmer. Det er utvivlsomt et noget stort Tal, men naar det bliver fornuftige Mennesker, hvad det naturligvis bliver, vil de sikkert forstaa at indrette sig, saa sandt som Oplysningsbureauets Virksomhed vil være af afgørende Betydning for vort internationale økonomisk Liv.

Hermed har jeg gennemgaaet Hovedændringsforslagene. De mindre væsentlige, f. Eks. Socialdemokraternes og de Radikales Forslag under Nr. 22 til I. om, at Tjenestemænd i Udenrigstjenesten skal være fritagne for at bære Uniform, og de Kon-

servatives Forslag om, at Ansættelse, Forfremmelse og Afskedigelse af Tjenestemænd i 3die, 4de og 5te Lønningsklasse skal behandles af et særligt Raad, bestaaende af udenrigsministerielle Embedsmænd, skal jeg ikke gaa nærmere ind paa. Hvad angaar det første, synes jeg, det er saa overordentlig ligegyldigt. Der kunde maaske være nogen Mening i det, hvis man forbød dem at bære Uniform, men at sige, at een kan bære Uniform og én anden ikke, betyder saa grummelidt, og jeg synes ogsaa, det vil vække en Del Forvirring i Udenrigstjenesten. Med Hensyn til de Konservatives Forslag om, at der skal være et Forfremmelsesraad med en Forfremmelsesprotokol, som man kan gaa hen og slaa op i, maa jeg sige, at dette synes mig personlig mest egnet til at virke demoraliserende. Jeg skal derimod gøre opmærksom paa Socialdemokraternes Udtalelse i Betænkningen, hvor det tilraades, at Forholdet foreløbig ordnes administrativt ligesom i Postetaten. Det er et Fingerpeg, som jeg synes man ikke skal overse.

Jeg maa dog endnu omtale et Forslag, der kun er stillet af Pinstrup og mig, og som gaar ud paa, at Ordene „Gesandt“ og „Gesandtskab“ skal forsvinde af det danske Sprog, idet vi i Stedet for „Gesandt“ bruger Ordet „Sendemand“ og i Stedet for „Gesandtskab“ bruger Ordet „Senderaad“. Den norske Kommission til Omordning af Udenrigstjenesten har foreslaaet norske Navne i Stedet for alle de fremmede Navne, ikke alene dem af tysk Oprindelse, men ogsaa alle dem af fransk Oprindelse; den foreslaar at bruge Ordet „Sendemand“ i Stedet for „Gesandt“ og Ordet „Sending“ i Stedet for „Gesandtskab“. Det er umuligt at bruge det sidste Ord paa Dansk; derimod er Ordet „Sendemand“ godt, det er brugt herhjemme af betydelige Forfattere. I Sverige bruger man Ordet „Sendebud“ for „Gesandt“ og „Beskickning“ for „Gesandtskab“. Det sidste kan vi slet ikke bruge. Ordet „Sendebud“ er der en Mulighed for at bruge, og Mænd som Georg Brandes og Vilhelm Thomsen benytter netop Ordet „Sendebud“ for „Gesandt“. Men „Sendebud“ er alligevel saa vid en Betegnelse, og det betyder noget mere midlertidigt; „Sendemand“ er ikke saa vid en Betegnelse. Man kan sige,